

การพัฒนาผลลัพธ์ทางการเรียน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษใน
ชีวิตประจำวัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพ
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน*

DEVELOPMENT OF LEARNING OUTCOMES ON ENGLISH
VOCABULARY IN EVERYDAY LIFE USING INDIVIDUALIZED EDUCATION
PROGRAM (IEP) WITH PICTURE CARDS FOR STUDENTS WITH
READING DISABILITIES

ปนัดดา กะภูทิน¹ และ คงศักดิ์ สังฆมานนท์²

Panatda Kaputin¹ and Kongsak Sangkamanont²

¹⁻²คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

¹⁻²Faculty of Education, Nakhon Ratchasima College, Thailand

Corresponding Author's Email: Chenbaoling998@gmail.com

วันที่รับบทความ : 9 เมษายน 2568; วันแก้ไขบทความ 19 เมษายน 2568; วันตอบรับบทความ : 21 เมษายน 2568

Received 9 April 2025; Revised 19 April 2025; Accepted 21 April 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านความพึงพอใจต่อการอ่าน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP)

Citation:

* ปนัดดา กะภูทิน และ คงศักดิ์ สังฆมานนท์. (2568). การพัฒนาผลลัพธ์ทางการเรียน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 3(2), 957-972.

Panatda Kaputin and Kongsak Sangkamanont. (2025). Development Of Learning Outcomes On English Vocabulary In Everyday Life Using Individualized Education Program (Iep) With Picture Cards For Students With Reading Disabilities. Journal of Interdisciplinary Social Development, 3(2), 957-972.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ร่วมกับบัตรภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลกับนักเรียนที่มีความบกพร่องการเรียนรู้ด้านการอ่าน ของโรงเรียนบ้านดินทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 จำนวน 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยแผนการสอนเฉพาะบุคคล จำนวน 5 แผน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพ เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น

2) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพ เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด

คำสำคัญ: เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้, การอ่าน, บัตรภาพ

Abstract

This research aims to 1) develop the ability of students with dyslexia in reading by passing the criteria of 70 percent of the full score and students passed the criteria of 80 percent of all students. 2) To study the satisfaction of learning English vocabulary in everyday life of students with dyslexia in terms of satisfaction with reading by using Individualized Learning Management (IEP) with flash cards of students with dyslexia in reading. This is qualitative research by collecting data from 5 students with learning disabilities in reading at Ban Din Thong School, Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 2. The data analysis was done by using 5 individualized teaching plans, pre-tests, and post-tests.

The research results found that.

1. Grade 4 students with dyslexia using Individualized Education Program (IEP) with flash cards on the topic of English vocabulary in daily life have better learning behavior and can remember more English vocabulary.

2. Grade 4 students with dyslexia in reading using Individualized Learning Program (IEP) with flash cards on the topic of English vocabulary in daily life, passed the criteria of 70 percent of the full score and 80 percent of all students passed the criteria.

Keywords: dyslexia, Reading, flash Cards.

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ มีการกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานในการเรียนรู้ เพื่อเป็นเป้าหมายและแนวทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีปัญหาที่ดีและเป็นคนดีของสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นกระจายอำนาจการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อสอดคล้องต่อความต้องการและสภาพของท้องถิ่น (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542) การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ได้ เกิดจากความร่วมมือของทุกฝ่ายอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีส่วนช่วยในการดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพและบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ 5 ประการ ได้แก่ 1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม ลดปัญหาการขัดแย้งต่าง ๆ 2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหา

และอุปสรรคต่างๆ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในกระบวนการต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถปรับตัวและเรียนรู้ในการเปลี่ยนแปลงต่อการเข้าสังคม และสามารถจัดการกับปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการด้านเทคโนโลยี การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงหลักทางพัฒนาการทางสมองและปัญญาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้มีการเรียนรู้ 9 กลุ่มสาระ โดยวิชาภาษาต่างประเทศ จัดเป็น 1 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

ในปัจจุบันภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้พบเจอได้ค่อนข้างมาก โดยภาวะการบกพร่องทางการเรียนรู้หรือแอลดี (Learning Disability: LD) คือ โรคทางระบบประสาทพัฒนาการที่เด็กมีปัญหการเรียนรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานผิดปกติของสมองที่ควบคุมความสามารถในด้านนั้น ๆ เช่น ปัญหาการอ่านสะกดคำ ปัญหาการเขียน หรือ ปัญหาด้านการคำนวณ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ มักพบเจอบ่อยครั้งในสถานศึกษา โดยปัญหาหลักที่พบเจอทั้ง 3 ด้านนั้น 1. การเรียนรู้บกพร่องด้านการอ่าน คือ เด็กมีทักษะการอ่านที่น้อยกว่าเพื่อนวัยเดียวกัน อ่านสะกดคำไม่คล่อง อ่านช้า อ่านผิด รวมถึงไม่สามารถสรุปจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ 2. การเรียนรู้บกพร่องด้านการเขียน คือ เด็กที่มีความยากลำบากในการเขียน เขียนไม่ได้ สะกดคำผิด แบ่งแยกวรรคผิด เขียนแล้วคนอื่นอ่านไม่รู้เรื่อง รวมถึงความบกพร่องของลายมือ 3. การเรียนรู้บกพร่องด้านคณิตศาสตร์ คือ เด็กมีทักษะความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ที่ผิดปกติ เช่น ไม่เข้าใจจำนวน สับสนในหลักการคำนวณ เช่น การบวก การลบ การคูณ-หาร รวมถึงไม่สามารถแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ได้ ในการสอนเด็กแอลดีนั้น จึงมีเทคนิคต่าง ๆ ในการสอนโดยเฉพาะซึ่งงานต่อการเรียนรู้ (พญ. สุธีรา คุปวานิชพงษ์, 2563)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บัตรภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนบ้านดินทอง จังหวัดพิษณุโลก เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญ ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก เป็นภาษาหลักของประชากรกว่า 360 ล้านคน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่สองของประชากรกว่า 750 ล้านคนทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางการของ 61 ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลก จึงถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่าง ๆ ทั้งในส่วนของการฟัง การพูด การอ่าน และ

การเขียน ทำให้สื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ จะใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ดังนั้นภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สองที่มีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสารระดับที่กว้างขึ้น หรือในระดับนานาชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการศึกษา ถือเป็นด้านที่สำคัญอย่างมาก ไม่แพ้ด้านการติดต่อสื่อสาร เพราะปัจจุบันสถาบันการศึกษา และมหาวิทยาลัยในประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทยเอง ได้พยายามปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา ให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่นหลักสูตรที่เป็นภาษาไทยเอง มีการนำความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเข้ามาประยุกต์ใช้มากขึ้น และมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ English Program หรือ Mini English Program นอกจากนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทย ยังได้ส่งเสริมให้นักเรียนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาล เพื่อเตรียมความพร้อม และให้ตัวนักเรียนได้มีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษดีขึ้น เมื่อเข้าเรียนในระดับสูง ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงจะมีผลอย่างมากต่อการศึกษาต่อต่างประเทศ การเรียนในสถาบันนานาชาติในประเทศไทย หรือในภาคส่วนของการศึกษาด้านการแพทย์ และด้าน STEM คือ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) เพราะข้อมูล หนังสือ วารสาร และงานวิจัยทางวิชาการของสาขาเหล่านี้มักจะเป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น เพื่อให้ นักวิชาการในระดับนานาชาติอ่านได้ และเป็นการง่ายในการนำไปต่อยอดความรู้ในอนาคต นอกจากนี้ในทุกสาขาของการเรียน ถ้าเข้าใจภาษาอังกฤษจะทำให้คุณเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ และเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ได้กว้างขวางมากขึ้นกว่าคนที่รู้แค่ภาษาไทยภาษาเดียว ดังนั้นจึงเป็นผลให้ภาษาอังกฤษเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ทำให้สามารถเข้าเรียนในสถาบัน และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้หลายที่ทั่วโลก อีกทั้งยังมีโอกาสที่จะได้รับการตอบรับเข้าศึกษา และยังมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าคนปรกติ เนื่องจากการสมัครเข้าศึกษาต่อ และสมัครทุนการศึกษา มักจะมีเงื่อนไขระดับการรู้ภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ

จากการศึกษาของผู้วิจัย พบว่านักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนบ้านดินทอง จังหวัดพิษณุโลก มีความบกพร่องในเรื่องของการอ่าน การเขียน การสะกดคำ และรวมไปถึงการจำ จึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน เรื่องคำศัพท์ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านซึ่งเป็นหนึ่งในเทคนิคการสอน โดยการใช้บัตรภาพนั้น เป็นการให้ฝึกอ่านและเขียนคำจากภาพ หรือให้ฝึกทักษะ 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน

เขียน เช่น ครูอ่านบัตรภาพให้เด็กฟัง แล้วนำคำจากบัตรภาพให้เด็กเห็นจากนั้นให้เด็กอ่านคำ และพูด หลังจากนั้นให้เด็กเขียนโดยไม่เห็นคำ นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ในรูปแบบภาพได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพ มีระดับความพึงพอใจมาก

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนรู้เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

การทบทวนวรรณกรรม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

หนังสือเด็กแอลดี คู่มือสำหรับครู (2557 : 8) ได้ให้นิยามคำว่า

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities : LD) หรือเรียกย่อๆว่า แอลดี คือ เด็กที่อ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ เรียนรู้ช้า ซึ่งมีมาตั้งแต่ในอดีต โดยคนส่วนใหญ่เข้าใจว่า เกิดจากความบกพร่องทางสติปัญญา ทำให้ระยะหลังมีการศึกษาวิจัยเด็กกลุ่มนี้มากขึ้น จึงทำให้วงการแพทย์และการศึกษาเข้าใจปัญหาและผลกระทบของเด็กเหล่านี้ได้มากขึ้น หน้าที่ของเด็กแอลดีจะปกติเหมือนกับเด็กในห้องทุกอย่าง สามารถตอบคำถามพูดคุยเรื่องทั่วไปรู้เรื่องเหมือนเด็กทั่วไป เว้นแต่เวลาเรียนหนังสือความสามารถในการเรียนจะต่ำกว่าเด็กทั่วไปที่อยู่ในวัยเดียวกัน 2 ระดับชั้นเรียน เช่น เด็กเรียนชั้น ป.4 แต่อ่านหนังสือได้เท่ากับเด็กชั้น ป.2 นักจิตวิทยาหลายท่าน ได้ให้คำจำกัดความของเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

สุชาติ พุ่มศรีอินทร์ (2556 : 15-16 อ้างถึงใน ผดุง อารยะวิญญู, 2544 : 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความผิดปกติของเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จะเห็นได้ชัดถึงความสามารถลำบากในการฟังการพูด การอ่าน การเขียนและการให้เหตุผล รวมถึงความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความผิดปกตินี้ มาจากความบกพร่องของระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งอาจเป็นไปตลอดชีวิต

ลักษณะและพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

เด็กแอลดี มักพบว่าการบกพร่องทางการเรียนมักมีความบกพร่องในการทำงานของระบบประสาทร่วมด้วย ได้แก่ โรคสมาธิสั้น คือ เป็นโรคที่พบได้มากที่สุดในเด็กแอลดี เนื่องจากสองในสามของเด็กแอลดีพบว่าเป็นสมาธิสั้นร่วมด้วย อาการของโรคสมาธิสั้น ได้แก่ วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งนาน ๆ อยู่ไม่นิ่ง ชน และมักมีปัญหการเรียนรู้ควบคู่กับพฤติกรรม ปัญหาในการสื่อสาร คือ เด็กมีประวัติพูดช้า หรือพูดไม่ชัด ออกเสียงไม่ถูกต้อง มีปัญหาในการใช้คำ การเรียงคำพูด การเรียงประโยค ทำให้สื่อสารไม่รู้เรื่อง หรือพูดให้ผู้อื่นฟังไม่เข้าใจ ปัญหาในการประสานงานตาและกล้ามเนื้อ เด็กจะมีปัญหาในการใช้นิ้วมือลำบาก จับปากกาไม่ถนัด เช่น หยิบจับของชิ้นเล็ก ๆ ผูกเชือกทรงเท้า ติดกระดุม มีปัญหาในการกระระยะ เช่น ลากเส้นไม่ตรง ระบายสีออกนอกเส้น เล่นกีฬาไม่เก่ง ปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์ คือ จากปัญหาที่เด็กแอลดีอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ ทำให้เด็กมีความวิตกกังวล เบื่อหน่าย เศร้า รู้สึกมีปมด้อย แยกตัว ไม่สูงส่งกับใคร ร้อยละ 30 เท่านั้นที่ไม่มีความบกพร่องอื่นร่วมด้วย วัยอนุบาล คือ เด็กจะเริ่มพูดได้ช้า จะพูดในวัย 1 ขวบครึ่ง หรือ 2 ขวบ เด็กมีประวัติพูดไม่ชัด หรือพูดไม่ชัดบางพยัญชนะ พูดกลับคำ เรียงคำพูดไม่ถูกต้อง มีปัญหาในการสื่อสาร พูดให้ผู้อื่นฟัง

ไม่เข้าใจ ไม่สามารถบอกชื่อสิ่งของนั้นได้ มีปัญหาการใช้กล้ามเนื้อเล็กมีลักษณะแข็งขี้ เช่น ไม่สามารถเขียนเป็นเวลานานได้ มีอาการเมื่อยเร็วเวลาเขียนหนังสือ มีปัญหาการใช้สายตาร่วมด้วย เช่น การกระเด้งระหว่างสิ่งของ การหยิบวัตถุเล็กๆ ความบกพร่องด้านการอ่าน คือ มีปัญหาในเรื่องการอ่านสะกดคำตามเสียงพยัญชนะและสระ อ่านหนังสือไม่ออก เรียงคำไม่ถูกต้อง อ่านตะกุกตะกัก อ่านซ้ำ อ่านเดาคำ อ่านคำศัพท์ยาก ๆ ไม่ได้ เช่น คำควบล้ำ คำการันต์ สระลดรูป สอนแล้วจำยาก ลืมง่าย สรุปลังใจความไม่ได้ ความบกพร่องด้านการเขียน คือ ความบกพร่องทางการเขียน หรือที่เรียกว่า ดิสกราเฟีย (Dysgraphia) เด็กมีความยากลำบากในการเขียน ไม่สามารถเรียบเรียงออกมาเป็นตัวหนังสือได้ อาจเป็นผลมาจากปัญหาด้านในด้านหนึ่ง ทำให้ไม่สามารถแต่งประโยคหรือเติมประโยคให้ถูกต้องตามหลักภาษาได้ ในเด็กบางรายอาจแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เช่น ไม่สามารถลอกคำบนกระดานได้ เขียนตามคำบอกไม่ได้ ไม่สามารถแยกรูปทรงเลขาคณิตได้ มีปัญหาในการจับสิ่งของ บางรายอาจใช้สายตาดูสิ่งของไม่ได้ เด็กสามารถบอกภาพบนกระดานได้แต่เมื่อหยิบภาพนั้นให้พินสายตาเด็กจะจำไม่ได้และไม่บอกไม่ได้ว่าเป็นภาพอะไร (ร้อยเอกหญิงสุชาดา พุ่มศรีอินทร์, 2556:21)

ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

แนวคิดที่อธิบายเกี่ยวกับความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถจำแนกกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ตัวป้อน การบูรณาการข้อมูล ความจำและผลผลิต (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2543 : 17-24) ดังต่อไปนี้ ตัวป้อน (Input) เป็นกระบวนการบันทึกข้อมูลที่ได้จากประสาทสัมผัสต่าง ๆ ถ้าหากมีความผิดปกติ จะทำให้เกิดปัญหา เช่น เด็กอาจสับสนเกี่ยวกับตัวอักษรดี (d) และอักษรบี (b) หรือตัวอักษรพี(p) เป็นตัวอักษรคิว (q) หรือตัวเลข 6 เป็นตัวเลข 9 อีกปัญหาหนึ่งของการรับข้อมูล คือการรับรู้ทางการได้ยิน เด็กบางคนมีปัญหาในการทำความเข้าใจ ทำให้ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างของเสียงได้ เช่น กอ กับ กลอง หรือ คอ กับ คลอ เป็นต้น หากเด็กมีปัญหาในการแยกเสียงแล้วเด็กจะไม่ 3 สารตอบสนองต่อเสียงของครูหรือเสียงผู้ปกครองได้จึงอาจดูเหมือนไม่สนใจหรือใส่ใจคำพูดของผู้ใหญ่ ทำให้มีการรับรู้เสียงได้ช้าและไม่สามารถติดตามการสนทนาได้อย่างครบถ้วนและทันที การบูรณาการข้อมูล (Integration) ความบกพร่องในการบูรณาการข้อมูล อาจมีได้หลายลักษณะ นักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียงลำดับข้อมูลอาจมีความสับสนในการเล่าเรื่อง เช่น อาจเล่าเรื่องให้ฟังตอนกลางของเรื่อง แล้วย้อนกลับมาที่ตอนต้นของเรื่อง แล้วจึงเล่าตอนท้ายของเรื่อง บางครั้ง อาจมีการกลับลำดับตัวอักษร หรือเด็กอาจจะอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วไม่สามารถเชื่อมโยงหรือดึงความคิดรวบยอดจากเรื่องนั้นได้ ในการใช้คำศัพท์ต่างๆจะพบว่าเด็กไม่เข้าใจ

เรื่องที่ตลก หรือชวนหัวเราะขบขันเด็กที่มีความบกพร่องในการจัดระบบข้อมูลจะมีความยากลำบากในการประมวลส่วนต่าง ๆ ของข้อมูล ดังนั้น เด็กอาจไม่สามารถตอบคำถามโดยทั่วไปจากเรื่องที่เรียนรู้ได้ ทำให้ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเด็ก ความจำ (memory) คือ การเก็บรักษาข้อมูลเพื่อดึงเอามาใช้ในภายหลัง โดยความจำระยะสั้นจะช่วยคงข้อมูลเอาไว้ในช่วงสั้น ๆ ในระหว่างที่เราให้ความสนใจหรือมุ่งสมาธิไปยังข้อมูลนั้น ถ้าหากเราถูกขัดจังหวะในระหว่างที่กำลังเก็บความจำ เราอาจจะจำไม่ได้ แต่ถ้าหากข้อมูลนั้นได้รับการทบทวนซ้ำ ๆ อยู่บ่อยครั้ง หรือมีความสนใจ ความสนใจ ก็จะสามารถเก็บข้อมูลความจำระยะสั้นนี้ได้ และนำออกมาใช้ในภายหลัง อ้อเดี๋ยวเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ส่วนใหญ่จะมีความบกพร่องในเรื่องของความจำ ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลและนำมาใช้ในภายหลังได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทบทวนหรือย้ำซ้ำ ๆ มากกว่าเด็กปกติทั่วไปเพื่อที่จะได้แก้ปัญหในความบกพร่องเรื่องความจำได้ ผลผลิต (Output) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการเรียนรู้ ส่วนใหญ่แล้วจะแสดงให้เห็นถึงความบกพร่องทางด้านภาษา การเคลื่อนไหวและการใช้กล้ามเนื้อ ความบกพร่องทางภาษาจะเกี่ยวเนื่องกับภาษาที่จำเป็นต้องใช้และภาษาที่เริ่มต้นด้วยตนเอง กล่าวคือ ภาษาที่เริ่มต้นด้วยตนเองคือภาษาที่เราเป็นฝ่ายสนทนาก่อนและเลือกใช้คำที่เหมาะสมในการสนทนาด้วยกระบวนการคิดของตนเอง ส่วนภาษาที่ ที่ต้องใช้ เกิดขึ้นเมื่อผู้อื่นต้องการสื่อสารร่วมด้วย ถามคำถามและต้องการประมวลความคิดของเรา เพื่อหาคำที่เหมาะสมและตอบคำถามนั้น เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านภาษาอาจจะพูดได้ตามปกติ เมื่อเป็นฝ่ายเริ่มสนทนาก่อน แต่จะตอบสนองได้ช้าหรือตะกุกตะกักในสถานการณ์ที่มีผู้อื่นเป็นผู้ถาม เช่น อาจแสดงอาการหยุดชะงักโดยขอให้ทบทวนคำถามใหม่อีกครั้ง และจะให้คำตอบที่สับสนและหรือไม่สามารถหาคำที่เหมาะสมในการตอบได้ ส่วนการบกพร่องด้านการเคลื่อนไหวหรือการใช้กล้ามเนื้อ มี 2 ประเภท

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้ทั้งด้านทักษะปฏิบัติ โดยใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติและการวัดทางด้านเนื้อหา โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความคิด ด้านความรู้สึก และด้านการปฏิบัติการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โรงเรียนบ้านดินทอง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 5 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่ามีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยได้รับการรับรองจากแพทย์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยคัดเลือกมาจำนวน 5 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 3 ชนิด คือ

1. แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) จำนวน 5 แผน พร้อมสื่อการสอนแบบบัตรภาพ เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จำนวน 4 เรื่อง
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน แบบเลือกตอบให้ตรงกับภาพ จำนวน 20 ข้อ หากตอบถูกต้องใส่เลข 1 หากตอบไม่ตรงกับภาพใส่เลข 0
3. แบบประเมินความพึงพอใจ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

สื่อการสอนแบบบัตรภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อกำหนดขอบเขตสาระการเรียนรู้ที่จะทำการทดลอง
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการ เอกสารตำรา วิธีสร้างสื่อการสอนแบบบัตรภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างบัตรภาพได้อย่างถูกต้อง
3. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ ต.1.1 ป.4/3 , ต.1.3 ป.4/2
4. สร้างสื่อการสอนแบบบัตรภาพ เรื่อง คำศัพท์ในชีวิตประจำวัน ตามแผนจัดการการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IEP) จำนวน 4 แผน โดยกำหนดแผนการสอนเป็นหน่วยย่อย ดังนี้

4.1 บัตรภาพ เรื่อง คำศัพท์ในชีวิตประจำวัน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Colors จำนวน 3 ชั่วโมง

4.2 บัตรภาพ เรื่อง คำศัพท์ในชีวิตประจำวัน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Fruits จำนวน 3 ชั่วโมง

4.3 บัตรภาพ เรื่อง คำศัพท์ในชีวิตประจำวัน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Zoo animals จำนวน 3 ชั่วโมง

4.4 บัตรภาพ เรื่อง คำศัพท์ในชีวิตประจำวัน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Vegetables จำนวน 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

4.5 นำสื่อการสอนแบบบัตรภาพที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อบกพร่อง และให้ข้อเสนอแนะ

4.6 ผู้วิจัยนำสื่อการสอนแบบบัตรภาพมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำสื่อการสอนแบบบัตรภาพที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องทั้งด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ความถูกต้องของเนื้อหา รูปแบบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การนำเสนอกระบวนการเรียนรู้ การประเมินผลในสื่อการสอนแบบบัตรภาพ

6. นำผลการประเมินที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย (IOC) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ เพื่อนำค่ามาสรุปผลการประเมิน หากค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ความเหมาะสมในระดับมาก จึงจะสามารถนำไปใช้ได้

7. จัดพิมพ์สื่อการสอนแบบบัตรภาพที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อและทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล ถึงผู้บริหารโรงเรียนบ้านดินทองจังหวัดพิษณุโลก โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประสานกับครูประจำชั้นของเด็กแอลดี เพื่อคัดเลือกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2. ดำเนินการคัดเลือกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยครูประจำชั้นของแต่ละสายชั้น

3. ทำการทดสอบแบบทดสอบก่อนเรียนให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

4. ดำเนินการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพ

5. ทดสอบแบบทดสอบหลังเรียนให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังจากใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
2. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน เพื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยของสมมติฐาน t-test dependent ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

ผลการวิจัย

ผลจากการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย = 16.50 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มและมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพ โดยมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย = 16.50 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด ทั้งนี้เป็นเพราะเด็กมีความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษและสามารถอ่านคำศัพท์ได้มากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของ (กาเหว่า ตาเสือ,แสงเพชร เจริญราษฎร์, 2563 : 239) พบว่าความสามารถอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการ

เรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนด้วยวิธีการจัดประสบการณ์ทางการอ่านสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าแผนการสอนได้ออกแบบและปรับให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเหมาะสมกับระดับความสามารถของกลุ่มเป้าหมาย ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำศัพท์ได้สูงขึ้น โดยที่ผู้วิจัยได้ดำเนินตามขั้นตอน เพื่อสร้างความสนใจโดยอ่านคำให้นักเรียนฟังและชี้คำตามเสียงที่ครูอ่านให้นักเรียนฝึกอ่านคำศัพท์ตามบัตรภาพ มีกิจกรรมเกมทายคำศัพท์ตามบัตรภาพ เพื่อกระตุ้นความสนใจให้แก่นักเรียน

ทั้งนี้ (สุนันทา วงศ์จำปา, 2562 : 95) ได้วิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประสม พบว่าความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้สื่อประสม มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 60% ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้สื่อที่มีทั้งภาพและเสียงประกอบการฝึกอ่านในหลาย ๆ รอบ และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของนางลักขณ์ เหมะดี (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยวิธีการใช้บัตรภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยด้วยวิธีการใช้บัตรภาพ แบบทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการคัดกรองว่าเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ไม่มีความพิการซ้อน ที่มีปัญหาในการอ่านคำ และกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ของโรงเรียนบ้านกอกป่าคูวิทยา อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น จำนวน 3 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการใช้บัตรภาพ มีทักษะหลังการอ่านคำหลังการสอน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 38.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95.83 อยู่ในระดับดีมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ร่วมกับบัตรภาพ โดยมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของ (จารุวรรณ เทวกุล 2555 : 75) นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนการสอน

ส่วนใหญ่เป็นไปตามที่นักเรียนมุ่งหวังคือหลักสูตรในการจัดหลักสูตรได้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน เนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาที่เปิดสอนตามหลักสูตรจัดได้อย่างเหมาะสม ซึ่งนักเรียนที่เรียนมีจุดมุ่งหมายหลัก เพื่อต้องการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือใช้ในการศึกษาต่อในระดับสูง ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน ครูผู้สอนมีลักษณะความเป็นครูที่ดี นักเรียนมีความพึงพอใจในการวางตัวของครูผู้สอนในการถ่ายทอดความรู้ ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในการวัดผลประเมินผลของครูที่มีหลายรูปแบบ ทั้งนี้ยังมีสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล รวมทั้งรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอนสามารถนำเครื่องมือวิจัยไปปรับใช้ในชั้นเรียน มีการบูรณาการร่วมกับเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น และเสริมสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน

1.2 ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับพัฒนาการของนักเรียนในแต่ละกลุ่มที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ นักเรียน โดยนักเรียนสามารถร่วมกิจกรรมได้อย่างไม่เขินอายและมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ผู้ที่สนใจในการศึกษาการพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถนำเครื่องมือวิจัยไปเป็นแนวทางในการวิจัยและพัฒนาต่อไป

2.2 ควรมีการนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคล (IEP) ไปปรับใช้ในการพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ และแก้ปัญหาเด็กที่สมาธิสั้นด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กาญจน์ณภัทร ปัญญาโกญ. (2550). การพัฒนาทักษะชีวิตประจำวันของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยวิธีการฝึกตามหลักการวิเคราะห์งาน ที่เน้นความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและครอบครัว. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- จารุวรรณ เทวกุล. (2555). ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาชีพอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา. ใน สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เจริญสุข คงชาติ. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้บทเรียนการคูณ. ใน สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เด็กแอลดี คู่มือสำหรับครู. (2555). โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชานุกูล.
- สุนันทา วงษ์จำปา. (2562). การแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้สื่อประสมระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภาวิกา นพคุณ. (2561). การพัฒนาความสามารถนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุชาดา พุ่มศรีอินทร์. (2556). การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยการใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำ ตามหลักการเชื่อมโยงคำพ้องเสียง. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- บุญส่ง หาญพาณิชย์. (2546). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษา
ไทย. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะครุศาสตร์ สาขาการ
บริหารองค์ความรู้สถาบันอุดมศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วลัยลักษณ์ พันธุ์รี, ชำนาญ ปาณาวงศ์, ปกรณ์ ประจันบาน. (2556). การพัฒนาแผนการจัด
การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สำหรับนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD)
ระดับชั้นประถมศึกษา. วารสารวิชาการและวิจัยสังคม, 8(22), 135-149.
- Chelsea M.Dann. (2013). Positive interventions for children diagnosed with
learning disabilities: an exploration of educator's lived experiences.
Northampton: Master Thesis, Smith College.
- Elizabet, B. (1990). Ecotourism: The Potentials and Pitfalls. Vol.1 and 2. World
Wildlife Fund. Washington, D.C.
- Layla Al-Shareef. (2017). A study of provision for specific learning difficulties
(dyslexia) in primary education in the Kingdom of Saudi Arabia. England:
school of education, University of Birmingham.
- Mohamad Ahmad Saleem Khasawneh and Mohamad Omar Abu Al-Rub. (2020).
Development of reading comprehension skills among the students of
learning disabilities. Universal Journal of Educational Research, 8(11),
35-53.